

Slujba pentru Domnul

Cu siguranță, fiecare credincios dorește să-I slujească Domnului și Mântuitorului său. Din această dorință cu intenții bune rezultă adesea multă voință proprie. Fiecare se gândește cum ar putea sluji Domnului, ce ar putea face pentru El. Auzim chiar spunându-li-se tinerilor credincioși: indiferent ce faceți, dar să *faceți ceva!*

Nu vom cerceta în continuare cum apreciază Domnul o astfel de acțiune și astfel de slujbe, ci ne vom întreba: cum trebuie să procedăm corect, dacă dorim să-I slujim Domnului?

În primul rând este important și necesar să vedem care sunt principiile pe care ni le-a dat Dumnezeu în Cuvântul Său despre slujba alor Săi. Biblia ne dă în acest sens indicații clare. Apoi trebuie să știm care este misiunea noastră personală de la Domnul.

Diferite tipuri de slujbă

Slujba pentru Domnul este un privilegiu pentru fiecare creștin. Cuvântul lui Dumnezeu deosebește diferite slujbe:

a) Slujba amintită în Romani 12.1 este o slujbă îndreptată spre Dumnezeu. Ea cuprinde și adorarea, care vine din inimile noastre și se înalță la Dumnezeu.

b) În Romani 12.7a este vorba de slujba de diacon. Această activitate cuprinde administrarea darurilor materiale. Este o slujbă pentru oameni. Condițiile morale pe care trebuie să le aibă un astfel de slujitor, le găsim în 1 Timotei 3.8-13.

c) În Romani 12 avem și un al treilea tip de slujbă: slujirea pentru Domnul ca robi (versetul 11). Matei 8.9 ne oferă o ilustrație clară despre modul în care trebuie exercitată o astfel de slujbă: „Du-te!“ și se duce. „Vino!“ și vine. „Fă aceasta!“ și face (de exemplu Faptele Apostolilor 9.10, 11, 15).

d) Cuvântul „slujitor“ în 1 Corinteni 4.1 înseamnă „persoană căreia i s-a încredințat o lucrare“. Prin aceasta este desemnată slujba specială a apostolilor.

e) Pe lângă acestea mai sunt alte slujbe spirituale, ca de exemplu cea a învățătorului și a supraveghetorului (Romani 12.7, 8). Slujba de supraveghetor este limitată la adunarea locală de care aparține persoana care exercită o astfel de slujbă. Cine dorește să exercite o astfel de slujbă trebuie să îndeplinească condițiile morale, pe care le găsim în 1 Timotei 3.1-7.

Lucruri principiale referitoare la slujbă

- Fiecare este înzestrat pentru o anumită slujbă, dar nu toți pentru aceeași slujbă (Luca 19.13; Matei 25.15).

- Domnul dă fiecăruia un dar după măsura credinței sale (Romani 12.3, 6).

- Fiecare are o lucrare în funcție de câmpul său de lucru (2 Corinteni 10.13-16).

- Există diferite lucrări, iar Domnul este Cel care le împarte (Galateni 2.7-8).

- Cuvântul lui Dumnezeu numește și motivele pentru slujbă. În Romani 12.1 *îndurările* lui Dumnezeu sunt motivul de a-I sluji. În versetul 11 al aceluiași capitol se subliniază: „slujind *Domnului*“. Nu conținutul slujbei trebuie să fie motivul, ci Domnul. Motivul slujbei noastre nu trebuie să fie succesul, pentru că slujba nu trebuie să-l facă mare pe slujitor (1 Tesaloniceni 2.6).

- Gândul cu care trebuie să ne exercităm slujba, trebuie să fie gândul Domnului Isus, care S-a golit pe Sine Însuși, a luat chip de rob, S-a smerit și a mers până la moarte în ascultarea Sa (Filipeni 2.5-8).

- El ne va răsplăti pentru ceea ce ne-a încredințat și pentru care ne-a dăruit har (Matei 25.21, 23). Rețineți: răsplata nu este în funcție de mărimea darului, ci fiecare, care a fost *fidel*, primește aceeași răsplată.

Rețineți: Succesul unui slujitor este întotdeauna problema lui Dumnezeu (1 Corinteni 12.4-6). Duhul lui Dumnezeu folosește darurile pe care le are fiecare persoană în parte. Domnul dă lucrările. Efectele care rezultă sunt numai de la Dumnezeu.

Întrebări practice

Care sunt pregătirile necesare, conform Scripturii, pentru slujbă? Pregătirea pentru o slujbă nu se face într-o școală biblică, ci în școala vieții, în care Domnul ne-a pus pe fiecare. Conform Efeseni 2.10, atât noi suntem pregătiți pentru slujbă, cât și slujba este pregătită pentru noi.

Ce să facem? Dumnezeu nu cere nimic altceva de la noi, decât să facem voia Sa și să nu urmăm voia proprie (Galateni 1.16).

Ce înseamnă a face voia lui Dumnezeu? A face tot ce vrea Dumnezeu și a nu face nimic ce nu vrea El (Ioan 4.34; Galateni 5.17).

Cum recunosc voia lui Dumnezeu? Îl putem ruga pe Dumnezeu să ne arate voia Sa (Faptele Apostolilor 22.10). Important este: când ne arată voia Sa, să o acceptăm! (a se vedea cartea Iona).

Cum Îi putem sluji Domnului? În Luca 16.10 citim: „Cine este credincios în foarte puțin este credincios și în mult.“ Dacă sunt credincios în lucrurile mărunte, Domnul îmi va încredința mai mult (Marcu 4.25). Dar totdeauna începe de jos.

Când este timpul să-I slujim? Despre filipeni, apostolul scrie că din prima zi, adică de la întoarcerea lor la Dumnezeu, au luat parte la Evanghelie (Filipeni 1.5). Ei n-au spus: mai târziu! „Vestește Cuvântul, stăruie la timp și nelatimp“ (2 Timotei 4.2).

Cât timp Îi putem sluji Domnului? Timpul de slujbă este limitat pentru fiecare, de aceea să folosim timpul (Efeseni 5.16; 1 Corinteni 7.29; Coloseni 4.5).

Recunoașterea și evitarea pericolelor

În slujba pentru Domnul există și pericole. Ele sunt ca și stâncile în mare, pe care trebuie să le ocolim.

A nu face nimic. Dumnezeu dorește să facem acea lucrare pentru care ne-a făcut capabili (Ieremia 1.5-8).

A face prea mult. Această stare este mai gravă decât a nu face nimic, deoarece poate avea urmări foarte mari. Unii au început o lucrare cu mult entuziasm și au renunțat la ea cu resemnare.

A face ceva în independență (Ioan 21.3). Rezultatul va fi ca odinioară la ucenici: „În noaptea aceea n-au prins nimic.“ Este deci greșit a face pur și simplu ceva. Contrariul independenței îl găsim în Faptele Apostolilor 13.1-3: Adunarea s-a făcut una cu slujitorii Domnului prin punerea mâinilor.

Amestecul în lucrarea altora. Cu privire la slujba altora, am putea întreba ca Petru: „Dar cu acesta ce va fi?“ (Ioan 21.21). Răspunsul Domnului sub forma unei contra-întrebări este clar: „Ce-ți pasă ție?“

A fi epuizat, a renunța la slujbă. Ioan, numit Marcu, și Dima sunt două exemple în acest sens în Noul Testament (Faptele Apostolilor 13.13; 15.38 și 2 Timotei 4.10). În cazul lui Ioan, numit Marcu, a avut loc o reabilitare deplină (2 Timotei 4.11), în cazul lui Dima, din nefericire, nu.

A te lăuda cu slujba. Acest pericol îl recunoaștem, dacă ne întrebăm: Cât vorbesc despre mine și despre slujba mea? (comparați 2 Corinteni 10.17, 18).

„De aceea, frații mei preaiubiți, fiți tari, neclintiți, prisosind întotdeauna în lucrarea Domnului, știind că osteneala voastră nu este zadarnică în Domnul“ (1 Corinteni 15.58).